

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 45.

Vydána dne 29. dubna 1924.

Obsah: (80.—84.) **80.** Zákon, kterým se mění některá zákonná ustanovení o trestání válečné lichvy. — **81.** Nařízení o celním osvobození raných bramborů v roce 1924. — **82.** Vyhláška, kterou sa opravuje chyba v nariadení ministra s plnou mocou pre správu Slovenska zo dňa 14. marca 1924, č. 67 Sb. z. a n., o ustálení zakázaného územia pre lietadlá. — **83.** Nařízení, kterým se zvyšuje počet členů státní elektrárenské rady. — **84.** Vyhláška, ktorou sa čiastočne prevádza zrušenie finančných riaditeľství na Slovensku a úprava ich obvodov a ktorou sa ustáľujú obvody pôsobnosti a sídla exponovaných úradníkov finančných riaditeľství na Slovensku.

80.

Zákon ze dne 25. dubna 1924,

kterým se mění některá zákonná ustanovení
o trestání válečné lichvy.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Zákon ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., o trestání válečné lichvy, mění a doplňuje se takto:

1.

Za § 8, odst. 1., vkládá se toto ustanovení:

Stejně se trestá:

a) nájemník nebo jiný uživatel bytu nebo jeho části, jenž dává sobě nebo jinému poskytovat nebo slibovatí prospěch majetkový za postoupení bytu nebo v souvislosti s tím,

b) pronajimatel, jenž dává sobě nebo jinému poskytovatí nebo slibovatí mimo nájemné prospěch majetkový za to, že pronajímá byt nebo jeho část,

c) kdo sobě nebo jinému dává poskytovatí nebo slibovatí nepřiměřený prospěch majetkový za zprostředkování nájmu.

Jednání uvedené sub a) a b) není trestné tehdy, jestliže nájemník nebo jiný uživatel bytu nebo pronajimatel utrpěl postoupením nebo pronajetím majetkové újmy rovnající se majetkovému prospěchu, jemu nebo jinému poskytnutému nebo slíbenému.

2.

Za § 9 zařaduje se tento § 9 a):

Přestupky § 7 a § 9 trestají se vězením místo tuhým vězením, mají-li převahu polehčující okolnosti a zejména byl-li čin spáchán z nouze.

3.

§ 16 bude zníti:

(¹) Užití mimořádného práva zmírňovacího a přeměňovacího je vyloučeno při odsouzení za zločin podle tohoto zákona spáchaný osobou starší osmnácti let, leč by čin byl zločinem jedině proto, že vinník byl již potrestán pro přečin předražování.

(²) Soud užívá mimořádného práva zmírňovacího nebo přeměňovacího nesmí uložití za přečin jako trest hlavní nižší trest než vězení čtrnácti dnů; při odsouzení za zločin nesmí uložití kratší trest žaláře, než činí nejnižší časová výměra trestu na svobodě určeného v tomto zákoně na přečin téhož druhu.

(³) U osob starších osmnácti let je podmíněné odsouzení vyloučeno, jde-li o zločin podle tohoto zákona, vůbec, jde-li o přečin nebo přestupek, vyžaduje-li veřejný zájem výkonu trestu.

(⁴) Osoby, jež byly odsouzeny vedle trestu na svobodě též k trestu peněžitému, jsou však povinny, i když odsouzení to jest podmíněné, zaplatití trest na penězích, jakmile rozsudek nabytí moci práva. Přes to nastanou i ohledně tohoto trestu (ostatní) účinky zákona o podmíněném odsouzení (§ 1, odst. 2., a § 9, odst. 2. až 4., zákona ze dne 17. října

1919, č. 562 Sb. z. a n.). Není-li takový peněžitý trest dobytý, odkládá se podmíněně výkon náhradního trestu na svobodě.

(⁵) Když se vyměřují tresty peněžité, jež sluší ukládati podle tohoto zákona, budiž přihlíženo zejména k nezákonnému zisku, jehož bylo nebo mělo býti dosaženo trestným činem.

(⁶) Není-li obžalovaný s to, aniž by ohrozil výživu svou nebo své rodiny, zaplatiti peněžitý trest uložený vedle trestu na svobodě, upustí soud i tehdy od uložení trestu na penězích, když zákonná sazba takový trest ustanovuje.

(⁷) Náhradní trest za nedobytný trest peněžitý budiž uložen stejným druhem trestu jako trest hlavní. Doba jeho buď vyměřena podle zavinění, avšak nepřesahujž nejvyšší hranice sazby, jíž bylo užito při výměře trestu na svobodě, a nebuď delší jednoho roku.

(⁸) Pokuty a peněžité tresty uložené podle tohoto zákona připadají státu.

4.

Za § 19 zařaduje se tento paragraf:

§ 19 a).

(¹) Je-li obviněn toliko zřízenec, zmocněnec, zástupce nebo jiný orgán podniku, budiž obžalován majetník podniku k jednání v první stolici; je oprávněn přednésti skutkové okolnosti, jež mohou míti význam pro posouzení věci, a činiti návrhy. Výrok podle § 19 buď vysloven nálezem a nález odůvodněn.

(²) Majetník podniku může proti nálezu podat odvolání. V řízení pro činy trestné soudem může se veřejný žalobce odvolati, nebyl-li výrok učiněn. Ohlášení a provedení odvolání a další řízení řídí se podle ustanovení trestního řádu o odvolání z výroku o trestu.

5.

Za § 24 zařadují se tyto další paragrafy:

§ 24 a).

(¹) Je-li uložiti ručení za pokutu nebo za trest peněžitý, budiž obdobně užito ustanovení § 19 a).

(²) Pokuty a tresty na penězích buďtež na majetníku podniku dobývány podle ustanovení platných o trestech peněžitých.

Zjištění přemrštěnosti.

§ 24 b).

O tom, jsou-li cena nebo nájemné zřejmě přemrštěny, rozhoduje soud podle volného

uvážení všech okolností. Při posuzování této otázky budiž přihlíženo ke všem majetkovým prospěchům, jichž pachatel vedle ceny nebo nájemného požadoval, sobě neb jinému dal poskytnouti nebo slíbiti. Jde-li o přečin neb o zločin, jsou berní správy a berní úřady povinny veřejnému žalobci a soudům k žádosti jejich oznamovati vše, co vědí o přírůstku majetku obviněného od začátku války.

Příslušnost.

§ 24 c).

(¹) Souditi zločiny a přečiny podle tohoto zákona přísluší sborovým soudům I. stolice (soudům divisním), přestupky soudům okresním (brigádním).

(²) Trestati přestupky § 6 přísluší politickému (policejnímu) úřadu I. stolice.

Článek II.

Zákon ze dne 18. března 1921, č. 129 Sb. z. a n., o trestních pracovních oddílech, částečném vyloučení podmíněného odsouzení a omezeném odkladu a přerušení trestu při trestných činech pro válečnou lichvu a podloudný vývoz, mění se takto:

1.

§ 1 bude zníti:

(¹) Při odsouzení pro zločin nebo pro přečin podle zákona o trestání válečné lichvy ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., budiž vedle trestů uvedených v tomto zákoně uznáno ve výroku o trestu též na zařazení do trestního pracovního oddílu, nehledí-li si obžalovaný řádného zaměstnání, nebo dopustil-li se činu ze zjištěnosti, ač má značný důchod, anebo projevil-li svým činem zvláštní bezcitnost k tísní nemajetných vrstev obyvatelstva.

(²) Zařazení do trestního pracovního oddílu vysloví soud nejméně na dobu jednoho měsíce, nejdéle na dobu jednoho roku. Při tom rovná se jeden týden šesti pracovním dnům.

(³) Proti výrokům soudu podle předcházejících odstavců lze užiti opravného prostředku jako proti výroku o trestu.

2.

§ 9 se zrušuje.

Článek III.

Zákon ze dne 17. října 1919, č. 567 Sb. z. a n., o lidových soudech pro trestání válečné

lichvy (soudech lichevních), a § 20, odst. 2., zákona ze dne 26. dubna 1923, č. 85 Sb. z. a n., o ochraně nájemníků, se zrušují.

Článek IV.

§ 1.

(¹) Řízení o správních přestupcích podle § 6 zákona č. 568/1919 Sb. z. a n., v němž lichevní soudy do dne účinnosti tohoto zákona vydaly trestní příkazy nebo vynesly trestní nálezy, bude ukončeno před těmito soudy podle dosavadních předpisů. O odvolání z nálezu rozhodne řádný soud.

(²) V ostatních případech, kde řízení bylo před lichevními soudy zahájeno, postoupí lichevní soudy spisy politickým (policejním) úřadům I. stolice k dalšímu řízení; úřady tyto mohou použítí výsledků řízení před soudy lichevními.

§ 2.

Věci, v nichž v den, kdy tento zákon nabude účinnosti, hlavní přelíčení před lichevním soudem bylo již nařízeno, ale dosud neskončeno, nebo v nichž objeví se potřeba hlavní přelíčení opakovati, buďtež dojednány před soudy řádnými (§ 24 c).

Článek V.

Tento zákon nabude účinnosti dnem vyhlášení a provedou jej ministři spravedlnosti, vnitra a národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Dolanský v. r. Malypetr v. r.

Udržal v. r.

81.

Vládní nařízení

ze dne 25. dubna 1924

o celním osvobození raných bramborů v roce 1924.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §u 3 zákona ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n., o celním území a vybírání cla:

§ 1.

Clu z dovozu raných bramborů zrušuje se na dobu do 30. června 1924.

Tím pozbývá na stejnou dobu účinnosti ustanovení vysvětlivek k saz. čís. 43 celního sazebníku, podle něhož rané brambory (čerstvé brambory dovážené v době od 15. února až do 31. července) jsou podrobeny clu podle saz. čís. 43 a).

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti pátého dne po vyhlášení; provéstí je ukládá se ministru financí v dohodě s ministry zemědělství a obchodu.

Švehla v. r.

Bečka v. r.

Udržal v. r.

Šrámek v. r.

Srba v. r.

Novák v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Malypetr v. r.

82.

Vyhláška ministra s plnou mocou pro správu Slovenska
zo dňa 8. apríla 1924,

ktorou sa opravuje chyba v nariadení ministra s plnou mocou pro správu Slovenska zo dňa 14. marca 1924, č. 67 Sb. z. a n., o ustálení zakázaného územia pre lietadlá.

U posledného riadka 2. odstavca shora udaného nariadenia na miesto „Horné Riškovce“ má správne stáť „Horné Rišňovce“.

Dr. Kállay v. r.

83.

Vládní nařízení
ze dne 25. dubna 1924,

kterým se zvyšuje počet členů státní elektrárenské rady.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §u 31 zákona ze dne 22. července 1919, č. 438 Sb. z. a n., o státní podpoře při zahájení soustavné elektrisace:

Čl. I.

§ 2, odstavec 2., vládního nařízení ze dne 2. ledna 1920, č. 26 Sb. z. a n., o zřízení státní elektrárenské rady, mění se takto: